

Vit eru sannfærdir um, at tað fer at verða væl betri í ár

JAN Ó. ELLINGSGAARD

■ LYKLASPÆLARIN

Jan Ellingsgaard

Liðformaðurin Jan Ellingsgaard er millum royndastu spælararnar hjá ÍF. Hann fyllir tríati í summar og hevur higartil spælt 270 dystir á besta liði hjá ÍF og NSÍ. Hóast Jan hevur spælt mesta av tíðini sum verjuspæleri, er hann málvandamikil – serliga í sambandi við deydóltar – og hann hevur skotið 24 mál í landskappingar- og steypadystum. Jan verður í ár lyklaspæleri í verjuni og á ÍF liðnum sum heild.

■ GJØGNUMBROTID

Pól Jákup Lundsberg

19 ára gamli Pól Jákup Lundsberg er ein av ungu og lokalu ÍF spælarunum, sum eru á veg at fáa fótin fyrri seg í bestu deildini í Føroyum. Pól Jákup hevur higartil spælt 17 dystir í bestu deildini, og í ár kann hann fara at fáa størri leiklut enn undanfarin ár. Pól Jákup kann spæla bæði bakkur og miðvallari. Hann hevur umboðað Føroyar á U17 landsliðnum.

■ VENJARIN

Hans Jørgen Djurhuus

Nú fer Hans Jørgen Djurhuus undir sítt fyrst fulla ár sum venjari. Í fjør tók hann við leiðsluni av ÍF mitt í kappingarárinum, men liðið hevði trupult við at fóta sær. ÍF hevur styrkt seg, og nú skal Hans Jørgen vísa, at hann kann lyfta liðið.

■ MÁLIÐ

Yvirliving

ÍF hevði sera vánaligt kappingarár í fjør. Liðið fekk 6 stig í 27 dystum, og tað var søguliga lítið. Útlit eru fyrri einum betri kappingarárið, nú liðið er styrkt, men grundleggjandi málið verður at halda liðið í deildini og stíla eftir at taka nøkur pláss upp eftir stigatalvuni.

GLAÐIR TÓNAR LJÓÐA ÚR FUGLAFIRÐI

Liðformaðurin roknað avgjørt við, at avrikið í ár fer at vera væl betri, enn tað var í fjør, tá ið ÍF bara vann einaferð

JÓANNES HANSEN

Tá ið tað snýr seg um fót bóltspár og komið verður inn á ÍF, so verður víst á árið í fjør, og tað verður spurt, hvussu nógv betri fyrri fuglafirðingar eru nú.

Síðani kappingarløk hevur nógv verið at hoyra um fót bóltin í Fuglafirði, og tað hava mest sum bara verið góð tíðindi eftir sjálvranssakan og staðfesting av, at tað, sum hendi í fjør, hoyrir ongastaðni heima.

Venjarin og hjálparvenjarin eru teir somu, men annars er nógv nýtt, og fyrri stuttum var ÍF hópurin á venjingarlegu í Turkalandi.

Jan Ó. Ellingsgaard hevur seinastu árin verið liðformaður. Síðstu árin hevur hann fleiri ferðir verið í álopnum, og í fjør, tá ið hann fyrri tað mesta var í miðverjuni, var hann toppskjútti. Tað sigur nógv um skilið, at toppskjuttin skoraði seks mál.

– Sjálvir eru vit sannfærdir um, at tað fer at verða væl betri í ár. Ofta verður fokuserað á orkuna, og hon er neyðug. Vit vandu nógv í fjør, men tá varð sagt, at vit orkaðu ikki so væl. Eg haldi, at tað fyrst og fremst var sinniligi parturin, sum spældi inn. Vit vóru í óndari ringrás og megnaðu ikki at sleppa úr henni. Talvan eftir 27 umfór lýgur ikki. Kortini kundi tað kanska havt gingið væl betri, um vit tíðliga á árinum høvdu vunnið fulla úrtøku. Til dømis endaði tað í triðja umfari 2-2, tá ið vit høvdu vitjan av TB. Vit lögdu okkum framum, tá ið tað restaðu fimm minuttir, men so gjørdi vit púra óneyðugt brotsspark í næstsíðsta minutt. Tað kendist tungt, og vit fáa ongantið at vita, hvussu tað hevði lagað seg,

um vit tann dagin høvdu vunnið trý stig, sigur skilagóði ÍF liðformaðurin.

NÝTT OG GOTT GAMALT

Um tað skal rigga á fót bóltliði, so er tað neyðugt við ymiskum typum og spælarum, sum hava royndir og teimum, ið eru ungir og svangar.

– Í fjør vóru fyra ungir spælarar at enda millum teir, sum vóru við hvørja ferð. Tað var stór byrða at leggja á teir. Í ár hava vit fleiri royndir, og spælararnir, sum eru lagstir aftrat, eru við til at lyfta liðið.

Hvussu tá?

– Milos Budakovic er royndur og góður málverji, Jens Joensen er royndur og raskur miðverji, Hákon Edmundsson er góður miðvallari, sum er komin seg heilt, eftir at hann í tvey ár hevur sitið skaddur uttanfyri, Filip Djordjevic hevur nógv royndir í framrættaða spælinum, og vit vita, hvussu evnarikur Bogi Løkin er. Hann hevur áður verið nógv skaðadarvaður, og undir lestrinum í Danmark, spældi hann ikki so nógv. Nú venur hann við fullari ferð, og tað gongur skjótt rætta vegin. Hesir fara allir at vera við til at seta dám á liðið.

Og hvat við nýggja álopsspælaranum Uros Stojanov úr Serbia?

– Fyrstu vikurnar sóu vit ikki so nógv til máltevið. Nú gongur tað væl betri. Hann er við at venja seg við umstøðurnar og liðfelagarnar, og vit rokna við, at hann fer at vera vandamikil álopsspæleri.

– Og so eru tað teir, ið síðstu árin hava spælt við ÍF – bæði teir royndu og teir yngri:

– Í fleiri ár hevur tilgongdin av ungum

spælarum verið alt ov lítil. Ari Ó. Ellingsgaard er 26 ár, og hann var leingi yngsti maður. Nú eru fleiri á veg. Tað er undantakið, at ungir spælarar beinanvegin eru fastir menn á liðnum, men vit rokna við, at tað verður ikki so lítið at síggja til fleiri teirra.

GLAÐU TÓNARNIR

Í ÍF eru tey tiltið um, at tað er neyðugt, at fót bóltsumhvørvið verður lýst lættari og ljósari enn tónarnir vóru í fjør, tá ið tað mesta úr Fuglafirði var í moll.

– Vit fóru at venja fyrst í november, og spælararnir skaffaðu figging til venjingarleguna í Turkalandi, har vit vóru fyrri tveimum vikum síðani.

Hvussu eydnaðist venjingarlegan?

– Framúr væl. Vit vandu tvær ferðir um dagin hesa vikuna og spældu ein venjingardyst. Eykavinningurin var tað sosiala. Hetta var gylt høvi, at vit vórðu samansjóðaðir sum ein eind. Samstundis lögdu vit positivar søgur á facebook, og tað varð væl fagnað millum fjeppararnar. Tað hevur eisini týðning.

Kostaði tað nógv at vera á venjingarlegu í Turkalandi?

– Uppihald og alt tað var sera bíligt, og tað vóru lið úr feløgum ymsa staðni frá, sum vóru har. Ferðingin var tað kostnaðarmiklasta, men hon var ikki dýrari enn so, at vit kláraðu at fáa peningin til vega. Onnur feløg áttu at hugsað um venjingarlegu av hesum slag, heldur ÍF liðformaðurin Jan Ó. Ellingsgaard.